

Gravelty Cobbles, 85,45 km

240303 Goirle

Met:

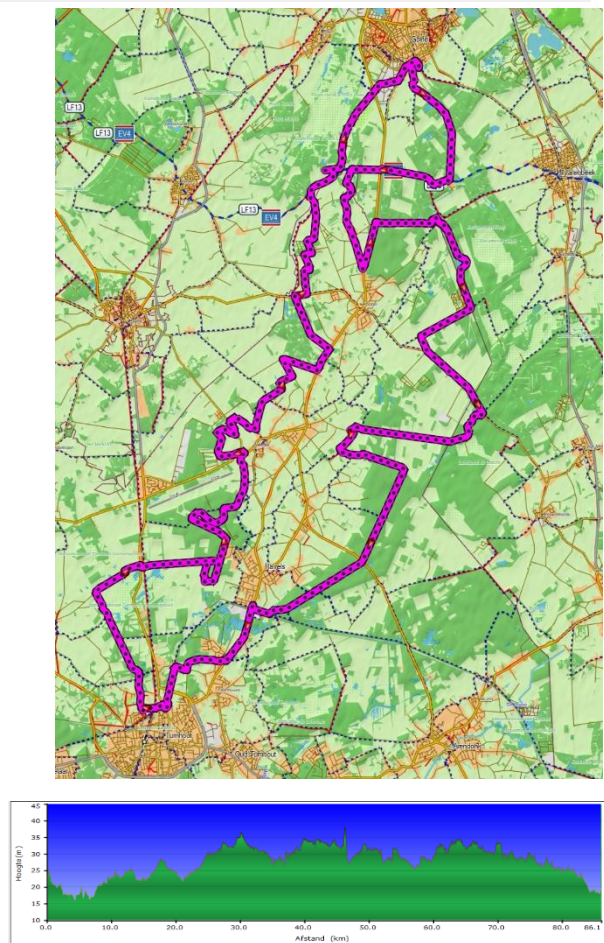
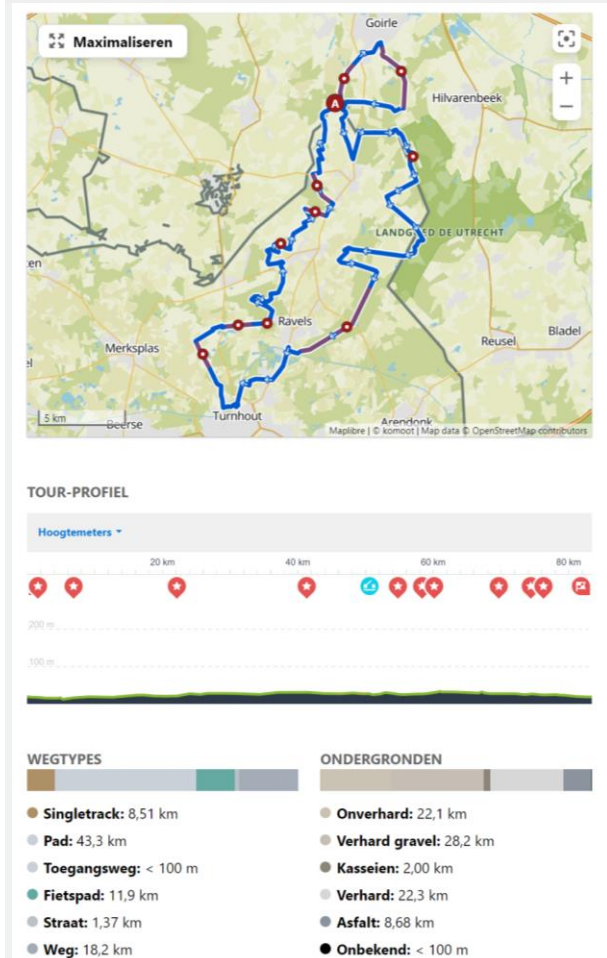

GRAVELTY COBBLES

Gravel toertocht bij Tilburg

Op 3 maart 2024 organiseren we Gravelty Cobbles Winter Edition, samen met NL Tour Rides. 60 of 85 kilometer aan prachtige gravelroute vanuit Goirle, vlakbij Tilburg.

Je rijdt voornamelijk over prachtige gravelwegen door Vlaanderen, plus stukjes grensgebied in Midden-Brabant en de Kempen. Dat betekent winterse heide, groene naaldbossen en stille vennetjes. Bij de finish is het feest met trappistenbier, snert en vuurkorven bij de boshut van Klooster Nieuwkerk.

De weersgesteldheid was vooraf redelijk optimistisch, al was het afwachten wat Zuid- en West Nederland in dit geval was.

Niet de voorbereiding die ik gewend was om te nemen, de kleding en attributen voor de tocht nog niet klaargelegd de avond tevoren. We werden geacht te starten tussen 9:00-11:00 uur, dus ook geen haast om op te staan. Anja staat zondag's liefst om 7:45 uur op i.v.m. haar training, dat leek me dan ook een geschikte tijd voor deze tocht.

Toch al eerder wakker en om 7:15 uur kon ik niet meer blijven liggen, dus zachtjes al mijn spullen gaan regelen. Daardoor wat voor op het schema en ben ik rond 8:30 uur gaan rijden.

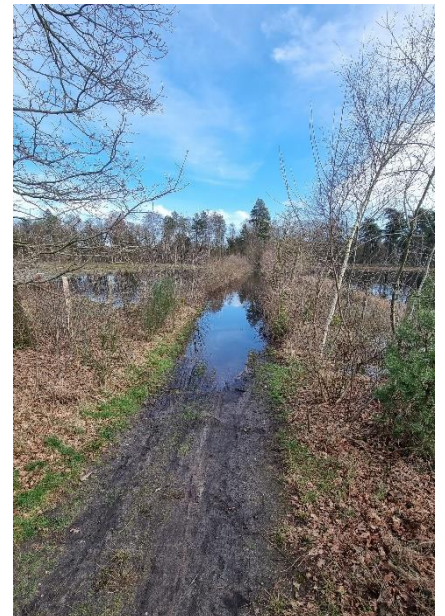
Met een klein zonnetje vertrokken, maar gaandeweg werd duidelijk dat Zuid-Nederland zijn tentakels toch wat hoger had uitgeslagen dan dat ik zou vermoeden. Het werd steeds grijzer, droeviger en uiteindelijk viel er ook al wat lichte regen op de ruiten.

Aangekomen in Goirle was het zoeken naar een mooi plekje voor de auto aan het zandpad nabij het klooster Nieuwkerk en aan de grens met Vlaanderen, dus onze Belgische vrienden kunnen een kudde Nederlanders verwachten.

Bij het vertrek was het droog en na het aannemen van het nieuwe cobblesjack, de cobbles nekwarmer (was vandaag zeker niet nodig), wat andere reepjes dan normaal en een heerlijke kop koffie kon de tocht aangevangen worden.

Natuurlijk even wat miezeren, maar gaandeweg klaarde het toch steeds meer op en een zonnetje (nog niet de warmte) maakt het wel heel erg aantrekkelijk om zo door de Belgische bossen te trekken. Het was niet alleen maar vlak, nee de routebouwers hadden ons heel wat avontuurlijke paden voorgeschoteld en soms moest er ook dwars door de bossen gekluund worden (een hakmes had ik zeker ook als een van de attributen bij deze tocht wel verwacht). Ja, het was vandaag veel glibberen, zeer technisch om door of langs de moddergeulen heen te baggeren en zoals gezegd een zwembroek of bootje om met fiets over te steken waren ook geen overbodige luxe geweest. Maar niet gezeurd, dat maakte het ook wel spannend en zo heb je ook nog even gesprekjes onderweg. Zo ook met een collega deelnemer, die ik aansprak en een shirt met "Cycling4Climate" aanhad. Hij bleek de organisator te zijn van de 375 km van Breda naar Groningen op 21 juni a.s., een tochtje dat ik ook op het vizier had. Ja had, want Anja heeft zo haar bezwaren en met dit soort uitdagingen moet ik met mijn achtergrond (leeftijd en gezondheid) toch wat voorzichtiger omspringen.

Na 44 km de paustop op een mooie plek en even later een mooi paleisachtige plek gepasseerd.

Goed, de inspanningen eisten toch nog even hun tol. Op de laatste modderstrook, grof en diep, toch even een kukelmomentje dat ik met handen en voeten gelukkig kon opvangen. Twee mountainbikers die me achterop kwamen vroegen nog of het ging, vanzelfsprekend met ja beantwoord, en even later ging één van hen even verderop wel languit in de modder.

Bij de finish de fiets grofweg kunnen schoonspuiten alvorens aan de snert en een biertje te gaan. Nog even een praatje met Martin, die ik ook hier weer tegenkwam en daarna moe en voldaan weer op huis aan gegaan.